

nem fratrem ejus, et duxit illos in montem excelsum seorsum : * Et transfiguratus est ante eos, allelúia. *V.* Et ecce apparuerunt illis Móyses et Elías cum eo loquéntes. — Et.

Lectio v.

AD Alvédam, Rivógiæ oppidum, coláti signis, totis utrimque viribus, et tanta contentióne depugnátum est, ut atrox cruéntaque dimicatio diem extráxerit, ancipiti semper et pendente victória, donec ea sub noctem in Mauros jam inclinante, Ranimirus fatigátas et promptissimorum nece imminútas cópias in próximum collem, cui Clavigio nomen est, opportúne subdúxit. Loco pro témpore munito, et vulnerátis cura adhibita, in supréma rerum desperatióne luctúque omnes, ut fit, in vota et preces effúsi, regem mœróre confectum et de suorum salute sollicitum anxíumque somnus opprèssit. Dormiénti objécta est species viri augústior, quam pro humano hábitu, et sciscitánti quisnam esset, Sum, inquit, Jacóbus Apóstolus, cui a Dómino Hispaniæ tutelá commissá est. Ne time : mane ádero,

et me duce de circumfúsa Saracenórum multítudine illústrem victóriam reportábis. Rex ad has voces evigilans, et nuntio lætus Præsules, magnátes, duces ad se vocat, et de re tota edóctos ac coeléstibus promíssis animátos, militum étiam ánimos erigere, manipulos ordináre, aciémque instrúere jubet.

R. Potéstis bibere cálicem quem ego bibo? aut baptismo, quo ego baptizor, baptizári? dixit Jesus Jacóbo et Joánni filiis Zebedæi. * At illi dixerunt ei : Póssumus, allelúia. *V.* Cálicem quidem quem ego bibo, bibétis, et baptismo quo ego baptizor, baptizabímmini. — At illi.

Lectio vj.

TUM signo dato Hispaniæ vértice montis, velut impávidi leónes aut ursi præcipites ruunt, irruúntque in Mauros mira alacritáte magnisque vóciibus sanctum Jacóbum ingeminántes. Apóstolus, uti erat pollicitus, equo insidens candidíssimo, niveum vexillum præferens gladióque fulmineo minax, Hispanos suos anteire visus est, equóque et ense acérrimus, Mauros furéntes stérnere ac proculcáre,

pene sequéntibus Hispanis, et per attónitas jam phalanges terrórem et stragem late spargéntibus. Deinde afflictæ ac lácerae illæ Hispanórum reliquiæ, cæsis, septuaginta circiter Saracenórum míllibus, réliquis profligátis, jugo Máuricæ servitútis excússio et turpíssimo vectigáli prorsus abólito, de hoste superbíssimo et paulo ante victóre glorióse páriter ac miraculóse triumphárunť. Rex, Præsules, magnátes, duces, victórque exercitus, secúndum grátias Deo actas, univérsam Hispaniam beáto Jacóbo vectigálem fecére certæ mensúræ fruménti vini que pro singulis terræ júgeris, primitiárum more, ex voto luculéntum Ranimíri regis diplóma, aliorúmque étiam regum diplomátibus insértum confirmátumque, Romanórum Pontíficum decretis roborátum, et perpétua ad ho-diérnam diem observántia ratum ac firmum. Porro victóriam ádeo miráblem et Hispaniæ salutárem Deo ac beáto Jacóbo patróno suo ascribéndam Hispania ipsa anniversária gratitúdone ac celebri-táte profitétur.

R. Assúmpsit Jesus Petrum, et Jacóbum, et Joánnem secum, et cœpit pavére et tædere. * Et ait illis : Tristis est ánima mea usque ad mortem, allelúia. *V.* Sustinéte hic et vigilate mecum. — Et. Glória Patri. Et.

In III. Nocturno.

Lectio sancti Evangelii secúndum Matthæum.

Lectio vij. Cap. 20.

IN illo témpore : Accéssit ad Jesum mater filiórum Zebedæi cum filiis suis, adorans et petens áliquíd ab eo. Et réliqua.

Homilia venerábilis Bedæ Presbyteri.

In Natali S. Jacobi Apost.

Redéndum est, quod illa máxime causa vel muliebrem matris afféctum, vel carnáles adhuc discipulórum ánimos ad hæc postulanda concitáverit, quia meminissent sermónis Dómini, cum ait : Cum séderit Filius hóminis in sede majestátis suæ, sedébitis et vos super sedes duódecim : nosséntque se inter discipulos speciálius a Dómino diligi, se speciálius cum beáto Petro cóncios sæpe factos arcanórum, quæ ignorarent ceteri, quod frequens sancti Evangelii textus indicat.

R. Misit Heródes rex manus, ut affligeret quosdam de Ecclesia: * Occidit autem Jacobum fratrem Joánnis gládio, allelúia. **V.** Ecce ego mitto ad vos Prophétas, et sapientes, et Scribas, et ex illis occidétis. — Occidit.

Lectio viij.

Hinc est enim, quod ipsis quoque, quómodo Petro, novum ab illo nomen impónitur: ut sicut ille, qui prius Simon dicebátur, per fortitudinem ac stabilitatem fidei impugnábilis vocábulum Petri méruit, ita et isti Boanérge, hoc est filii tonitruí, vocaréntur: quia videlicet et vocem Patris super Dóminum in monte clarificátum una cum Petro audirent, et plura aliis discipulis mysteriórum secreta cognóscerent.

R. Iste est, qui ante alios Apóstolos primus plantávit Ecclesiam sanguine suo: * Cujus corpus in Gallæciam delátum per totum orbem glória illustrátur, allelúia. **V.** Osidus, o decus Hispaniæ! sancte Jacóbe Apóstole, intercède pro nobis ad Deum, qui te elégit. — Cujus Glória. Cujus.

Lectio ix.

Quia vero iidem filii Zebedæi promptum gerébant ánimum ad bi-

béndum cálicem Dómini, constat eos cum céteris Apóstolis dignitátem sédium, quam quærébant, accepisse: non tamen ea distinctióne qua petébant, sed ambo prius ad sinistram ejus ad tempus, ambo nunc ad dexteram ejus sedére perpétuo meruérunt. A sinistris quippe Christi sedébant, cum regéndis in hac vita fidélium pópulis apostólico jure præsidérent, illo nimirum in regno, de quo ipse ait: Regnum Dei intra vos est. Sedent a dextris nunc in illa, quæ mortem nescit, vita, júdices mundi cum illo, utrámque hanc sedem illis ipso Filio cum Patre paránte.

Te Deum laudámus.

AD LAUDES,

et per Horas. Añæ.

1. Accessit ad Jesum * mater filiórum Zebedæi cum filiis suis, adórans et petens aliquid ab eo, allelúia.

2. Dic, ut sédeant * hi duo filii mei, unus ad dexteram tuam, et unus ad sinistram in regno tuo, allelúia.

3. Potéstis bibere cálicem, * quem ego bibíturus sum? dicunt ei: Póssumus, allelúia.

4. Cálicem quidem meum bibétis: * sedére autem ad

dexteram meam et ad sinistram, non est meum dare vobis, sed quibus parátum est a Patre meo, allelúia.

5. Quicúmque volúerit * inter vos major fieri, sit vester minister, allelúia.

Capitulum. 1. Cor. 4.

FRatres, Puto, quod Deus nos Apóstolos novíssimos osténdit, tamquam morti destinátos: quia spectáculum facti sumus mundo, et Angelis, et hominibus.

Hymnus.

Defensor alme Hispaniæ

Jacóbe vindex hóstium,
Tonitruí quem filium
Dei vocávit Filius.

Huc cœli ab altis sédibus
Convérte dexter lúmina,
Audique læti débitas
Grates tibi quas sólvimus.
Grates refert Hispania,
Felix tuo quæ nómine
Ductúque perstat libera,
Vitátque gentis dédecus.

Tu, cum jacéret bárbaris
Cedens et impar hóstibus,
Præsens inexpugnábile
Robur dabas Ramirio.

Tu, bella cum nos cíngerent,
Es visus ipso in proelio
Equóque et ense acerrimus
Mauros furéntes stérnere.

Per te redéptæ vírgines
Laudis repéndunt cántica,

Nosque a tribúto líberi,
Hymni tribútum péndimus.

Deo Patri sit glória,
Et Filio, qui a mórtuis
Surréxit, ac Paráclito,
Et nunc, et omne in sæculum. Amen.

V. Annuntiavérunt ópera Dei, allelúia. **R.** Et facta ejus intellexérunt, allelúia.

Ad Bened. Añæ. Mirábilem sancti Jacóbi Apóstoli hódie psalléntes victóriam, máximo cum gáudio laudémus nomen Dómini, allelúia.

Oratio.

Deus, qui Hispaniárum gentem beáto Jacóbo Apóstolo tuo protegéndam misericórditer tribuísti, et per eum ab imminénti exitio mirábiliter liberásti: concéde quæsumus, ut eódem protegente pace perfruámur ætérna. Per Dóminum.

AD TERTIAM.

Capit. Fratres, Puto. ut supra.

R. br. In omnem terram exívit sonus eórum, * Allelúia, allelúia. In omnem. **V.** Et in fines orbis terræ verba eórum. Allelúia, allelúia. Glória Patri. In omnem.

V. Constitútes eos príncipes super omnem terram, allelúia. **R.** Mémores erunt nóminis tui Dómine, allelúia.

AD SEXTAM.

Capitulum. 1. Cor. 4.

NOS stulti propter Christum, vos autem prudéntes in Christo : nos infirmi, vos autem fortes : vos nóbiles, nos autem ignóbiles.

R. br. Constitútes eos príncipes super omnem terram, * Allelúia, allelúia. Constitútes. **V.** Mémores erunt nóminis tui Dómine. Allelúia, allelúia. Glória Patri. Constitútes.

V. Nimis honoráti sunt amici tui Deus, allelúia. **R.** Nimis confortátus est principátus eórum, allelúia.

AD NONAM.

Capitulum. 1. Cor. 4.

NAM si decem millia pædagogórum habéatis in Christo, sed non multos patres. Nam in Christo Jesu per Evangélium ego vos genui.

R. br. Nimis honoráti sunt amici tui Deus, * Allelúia, allelúia. Nimis. **V.** Nimis confortátus est principátus eórum. Allelúia, allelúia. Glória Patri. Nimis.

V. Annuntiavérunt ópera Dei, allelúia. **R.** Et

facta ejus intellexérunt, allelúia.

IN II. VESPERIS.

Añæ, Capit. et Hymnus de Laudibus.

Psalmi ut in secundis Vesperis de Communi Apostolorum.

V. Nimis honoráti sunt amici tui Deus, allelúia. **R.** Nimis confortátus est principátus eórum, allelúia.

Ad Magnificat, Añæ. O beátum Apóstolum, qui inter primos eléctus, primus omnium Apostolorum Dómini cálicem bibere méruit! O gloriósum Hispániæ regnum, tali pignore ac Patróno munitum, per quem fecit illi magna, qui potens est, allelúia.

DIE XXX. MAII.

S. Ferdinandi

Regis Hispaniæ, Confess.

Dupl. j. class. cum Oct.

IN I. VESPERIS.

Añæ et Capit. de Laudibus.

Psalmi ut in j. Vesperis de Communi Apostolorum.

Si hoc Festum non habeat primas Vesperas, Hymnus Quale, cum cœlum. jungitur cum Non decus. ad Matutinum sub una et ultima conclusione.

Hymnus.

Quale, cum cœlum tonat, atque densæ Fúlgurant nubes, ruit et vagátur Fulmen in partes várias, agénte

Núminis ira.

Arcium prodest nihil alta moles

Túrbinem contra, volucrésque flammæ,

Missus e cœlo ruit ultor ignis

Súmmaque tangit.

Non secus circum metuenda ducens,

Arma Fernándus premit acer hostes,

Pérsone late loca militári

Pulsa fragóre.

Quid ducem contra válidum phalanges

Pérfidi Mauri potuére? quanta

Strage vexillum vólitans, crucisque

Téssera vicit?

Agminum ductor, Deus unus, una

In tribus virtus, tibi corda semper

Glóriam cantent, tibi nostra soli

Arma triúmphent.

Amen.

V. Amávit eum Dóminus, et ornávit eum, allelúia. **R.** Stulam glóriæ induit eum, allelúia.

Ad Magnif. Añæ. Agaréní et alienigenæ dixerunt : Hereditáte possideámus sanctuárium Dei. Deus meus, pone illos ut rotam, et sicut stípulam ante faciém venti, et cognóscant quia nomen tibi Dóminus : tu solus Altíssimus in omni terra, allelúia.

Oratio ut ad Laudes.

AD MATUTINUM.

Invit. Regem regum, et Dóminum dominantium, * Venite adorémus, allelúia. **Ps.** Venite.

Hymnus.

NON decus vanum, vel iniqua laudis Aura Fernándum neque cæcus ardor

Impium Maurum mérita domáre

Cæde coégit.

Cáritas movit pátriæ fidésque

Cordis accénsis animáta flammis,

Pulchrá virtutum comitánte longo

Ordine virtus.

Sub jugo Mauræ ditiónis olím

Hispalis longum genuisse docta,

Pristinæ demum reparávit altos

Legis honóres.

Inde vicinas éadem beávit Fáustitas urbes, pietas revixit,

Et salus, et pax, et ubique moris

Cultus honesti.

Agminum ductor, Deus unus, una

In tribus virtus, tibi corda semper

Glóriam cantent, tibi nostra soli

Arma triúmphent.

Amen.

In I. Nocturno.

Añ. Quæsiuit Dóminus sibi virum juxta cor suum: et præcepit ei ut esset dux super pópulum suum, allelúia.

Psalmi et VV. de Comuni Conf. non Pont.

V. Amávit eum Dóminus, et ornávit eum, allelúia. **R.** Stulam glóriæ induit eum, allelúia.

De libro Sapiéntiæ.

Lectio j. Cap. 6. et 7.

Udíte, reges, et intelligite, discite, júdices finium terræ. Præbete aures vos, qui continétis multitudines, et placétis vobis in turbis natiónum: quóniam data est a Dómino potestas vobis, et virtus ab Altíssimo, qui interrogábit ópera vestra, et cogitátiones scrutábitur. Ad vos ergo, reges, sunt hi sermónes mei, ut discátis sapiéntiam, et non excidátis. Qui enim custodierint iusta iuste, justificabún-

tur: et qui didicerint ista, invénient quid respóndent. Concupiscite ergo sermónes meos, diligite illos, et habébitis disciplinam. Clara est, et quæ nunquam marcéssit, sapiéntia, et fáciie vidétur ab his, qui diligunt eam, et invenitur ab his, qui quærunt illam. Præoccupat, qui se concupiscunt, ut illis se prior osténdat.

R. Dómine Deus, tu regnare fecisti servum tuum pro patre meo; ego autem sum puer párvulus ignórans egréssum et intróitum meum. * Dabis ergo servo tuo cor dócile, ut pópulum tuum judicare possit, allelúia. **V.** Quis enim póterit judicare pópulum istum, pópulum hunc tuum multum? — Dabis.

Lectio ij.

QUI de luce vigiláverit ad illam, non laborábit: assidentem enim illam fóribus suis invéniet. Cogitare ergo de illa sensus est consummátus: et qui vigiláverit propter illam, cito secúrus erit. Quóniam dignos se ipsa circúm ducit, et in viis osténdit se illis hiláriter, et in omni providéntia occúrrit illis. Inítium enim illius veríssima est disciplinæ concupiscéntia. Cu-

ra ergo disciplinæ, diléctio est; et diléctio, custodia legum illius est: cupiditio autem legum, consummatio incorruptiónis est: incorruptio autem facit esse próximum Deo. Concupiscéntia itaque sapiéntiæ dedúcit ad regnum perpétuum.

R. Benedictio peritúri super me veniebat, et cor viduæ consolátus sum: * Pater eram páuperum: et causam quam nesciebam, diligentissime investigábam, allelúia. **V.** Rex, qui júdicat in veritate páuperes, thronus ejus in ætérnum firmábitur. — Pater.

Lectio iij.

SI ergo delectámini sédibus et sceptris, o reges pópuli, dilígite sapiéntiam, ut in perpétuum regnétis. Dilígite lumen sapiéntiæ omnes qui præéstis pópulis. Habébo propter hanc claritatem ad turbas, et honórem apud senióres júvenis: et acútus invénier in iudicio, et in conspéctu poténtium admirábilis ero, et fácies príncipum mirabúntur me: tacéntem me sustinébunt, et loquéntem me respicient, et sermocinante me plura manus ori suo impónent. Prætereá habébo per hanc immortalitatem:

et memóriam ætérnam his, qui post me futúri sunt, relínquam. Dispónam pópulos, et natiónes mihi erunt súbditæ. Timébunt me audiéntes reges horréndi; in multitudine vidébor bonus, et in bello fortis.

R. Quando procedébam ad portam civitátis, et in platéa parábant cathédram mihi: * Príncipes cessábant loqui, et dígitum superponébant ori suo, vocem suam cohibébant duces, allelúia. **V.** Rex, qui sedet in sólio júdicii, dissipat omne malum in túitu suo. — Príncipes. Glória. Príncipes.

In II. Nocturno.

Añ. In quo liberábo Israel? Ecce familia mea infima est, et ego mínimus in domo patris mei, allelúia.

V. Os iusti meditábitur sapiéntiam, allelúia. **R.** Et lingua ejus loquétur júdiciam, allelúia.

Lectioes ut in fine Breviarii.

R. iv. Leváte signum, exaltáte vocem, leváte manum: vox multitudinis in móntibus, vox géntium congregatarum. * Dóminus exercituum præcepit militiæ belli, allelúia.

V. Prælia Dómini tui præliaris, et inimicórum tuórum ánima rotábitur

quasi in impetu et circulo fundæ. — Dóminus.

R. v. Cum audisset Gédeon sómniū et interpretatióem ejus, adoravit, et revérsus est ad castra : * Et ait : Súrgite, trádedit enim Dóminus in manus nostras castra Mádian, allelúia. **V.** Advénerat vigília matutina, et ecce respiciens Dóminus super castra, interfécit exércitum, et subvértit rotas cúrruum. Dixérunt ergo : Fugiámus. — Et.

R. vj. Jéricho clausa erat atque munita, et nullus égređi audébat aut ingredi. Dixitque Dóminus ad Jósue : Ecce dedi in manu tua Jéricho, et regem ejus omnésque fortes viros : * Clamáte et vociferámini, ite et circúite civitátem armati, præcedéntes arcam Dómini, allelúia. **V.** Omni pópulo vociferánte, et clangéntibus tubis cepérunt civitátem. — Clamáte. Glória. Clamáte.

In III. Nocturno.

Aña. Egréssæ sunt mulieres de univérsis úrbibus Israel, cantátes chorósque ducéntes in occursum regis, in tympanis lætitiæ, et in sistris, allelúia.

V. Lex Dei ejus in corde ipsius, allelúia. **R.** Et non supplantabúntur gressus ejus, allelúia.

Léctio sancti Evangélii secúndum Matthæum.

Léctio vij. Cap. 22.

IN illo témpore : Pharisæi consilium iniérunt, ut cáperent Jesum in sermóne. Et réliqua.

Homília S. Leónis Papæ. **Serm. 10. de Pass. Domini.**

CUM multis modis, dilectissimi, Judáica impietas laboráret, ut ocasióem aliquam perpetránda in Dóminum Jesum scéleris inveníret, hoc quasi insuperábile reperérunt, ut Dóminum mundi affectáti regni invidia perurgérent. Calumnióse et mináciter conclamárunť : Si hunc dimittis, non es amicus Cæsaris : omnis enim, qui se regem facit, contradíct Cæsari. Sed formidábile fúerit nomen régium, ut pro império Cæsaris ópprimi debúerit novæ molitio potestátis, si dominánda consilium tyránnicus tibi pródidit apparátus, si provisio armórum, si divitiárum congregátio, si præsidia delecta sunt militum. Quid eum gravári sinis de affectáta poténtia, cujus speciális fuit de humilitáte doctrína? Románis légibus non contradíxit, censum súbiit, didráchma solvit, vectigália non inhíbuit, quæ Dei

sunt Deo, et quæ sunt Cæsaris Cæsari reddénda constituit. Paupertátem elégit, obediéntiam suávit, mansuetúdinem prædicávit. Hoc est vere non impugnáre Cæsarem, sed juváre.

R. Congregávit omnes sacerdótes de civitatibus Juda, et contaminávit excélsa : * Præcepitque rex pontífici et sacerdótibus secúndi órdis, ut projicerent de templo ómnia vasa, quæ facta fúerant Baal, allelúia. **V.** Ascéndit rex templum Dómini, et omnes viri Juda cum eo, sacerdótes et Prophétæ. — Præcepitque.

Léctio viij.

Ad Marc. Aug. Ep. 89.

UNde ineffabíliter Deo grátias ago, qui eo témpore, quo oboritúra hæreticórum scándala præsciébat, in impérii vos fastigio collocávit, in quibus ad totius mundi salutem et régia poténtia et sacerdotális vigéret indústria. Multa mihi in ómnibus causa gaudénda est dum ex magna divinæ providétiæ misericórdia præstitútum humanis rebus expérior, quod ecclesiásticam pacem, quæ nónnisi unitáte prædicatiónis evangélicæ custoditur, piíssimo stúdio ju-

vare dignámini : ut fidei vestræ glória non solum utilitáte reipublicæ, sed étiam religiónis profécibus augeatur, gloriosíssime Augúste. Mihi autem multum fidúciæ, Deo per vos operánte, collátum est, quod probásse vos observántiam de custódia cánonum paternórum pietátis vestræ affátibus indicástis. Et mérito geminátur gaudium meum, cum vobis religiosíssime placere cognosco, ut et fides suam téneat firmitátem, et privilégia Ecclesiárum illibáta permáneant.

R. Manet invíctus rex in ætérnum. Quis súfficit enarráre ópera illius? Quis investigávit magnália ejus? * Magna et mirábilia sunt ópera tua, rex sæculórum. Quis non tímébit te? allelúia. **V.** Tíménti Dóminum bene erit in extrémis, et in die de functionis suæ benedicé- tur. — Magna. Glória Patri. Magna.

Léctio ix.

Ad Leon. Aug. Ep. 125.

APud christianíssimum igitur príncipem, et inter Christi prædicatóres digno honóre numerándum, utó cathólicæ fidei libertáte, et ad consórtium te Apostolórum et Prophetárum se-

cúrus exhórtor : ut constánter despicias ac repéllas eos, qui ipsi se christiáno nómine privavére : nec patiaris ímpios parricidas sacrílega simulatióne de fide ágere, quos constat fidem velle evacuáre. Cum enim cleméntiam tuam Dóminus tanta sacraménti sui illuminatióne ditáverit, debes incunctánter advértere, régiam potestátem tibi non solum ad mundi régimen, sed máxime ad ecclésiæ præsidium esse collátam, ut ausus nefários compriméndo et quæ bene sunt statúta deféndas, et veram pacem his, quæ sunt turbáta, restitúas, depelléndo scilicet invasóres juris aliéni, ut correctiõibus tuis Dei iracúndia mitigáta régiæ civitati non retríbuat quæ admissa sunt, sed remittat. Constitue ante óculos cordis tui, venerábilis imperátor, omnes qui per totum orbem sunt Dómini sacerdotes, pro ea tibi fide, in qua totius mundi est redémpció, supplicáre.

Te Deum laudámus.

AD LAUDES,

et per Horas. Anæ.

I. Clamábunt ad Dóminum a fácie tribulántis, et mittet eis propugnatórem, qui liberet eos, allelúia.

2. Vindicábo gentem meam * et sancta, quia congregátæ sunt Gentes contérrere nos inimicitiae grátia, allelúia.

3. Et accensus est * spirítus pópuli, dicentis : Tu es dux noster, pugna prælium nostrum, et ómnia quæcúmque dixeris nobis, faciémus, allelúia.

4. Animæquióres estóte, * filii, clamáte ad Dóminum, et erípiet vos de manu princípum inimicórum, allelúia.

5. Sanctificáte bellum, * suscitáte robústos, accédant, ascéndant omnes viri bellatóres. Infirmus dicat : Quia fortis ego sum, allelúia.

Capitulum Mach. 3.

Fácilis est conclúdi multos in manus paucórum; et non est diferéntia in conspéctu Dei coeli, liberáre in multis, et in paucis, quóniam non in multitudíne exercitus victória belli, sed de cælo fortitúdo est.

Hymnus.

Bella gestúrus pia Ferdinándus, Non timet fatum dubiámve sortem; Spem fovet certam, Súperum benigna Luce vocátus. Férreos nexus ratis acta venti

Impetu frangit; stupet atque vinci

Bætis exsultat, placidásque volvit

Móllius undas.

Ipsa victrices veneránda Virgo

Anteit turmas, ope cujus urget

Rex pius bellum, superátque pugna

Victor in omni.

Vicit et mortem : super astra namque

Et super cælos ánima recépta,

Integrum corpus sine labe gratos

Spirat odóres.

Agminum ductor, Deus unus, una

In tribus virtus, tibi corda semper

Glóriam cantent, tibi nostra soli

Arma triúmphent.

Amen.

℞. Justum dedúxit Dóminus per vias rectas, allelúia. ℞. Et osténdit illi regnum Dei, allelúia.

Ad Benedictus, Anæ.

Rex lætátus est * gáudio magno, benedixitque Dómino, et ait : Benedictus es, Dómine Deus Israel : tua est magnificéntia et poténtia, et glória, atque victória; tu domináris ómnium, et tu es super omnes príncipes, allelúia.

Oratio.

Deus, qui beáto Confessóri tuo Ferdinándo præliári prælia tua et fidei inimicos superáre dedisti : concéde, ut ejus nos intercessióne muniti, ab hóstibus mentis et corpóris liberémur. Per Dóminum nostrum Jesum Christum Filium tuum : Qui tecum vivit et regnat.

AD TERTIAM.

Capit. Fácilis est. ut supra in Laudibus.

℞. br. Amávit eum. de Communi.

AD SEXTAM.

Capitulum. Prov. 16.

In hilaritate vultus regis vita : et cleméntia ejus quasi imber serótinus. Pósside sapiéntiam, quia auro mélior est; et acquirere prudéntiam : quia pretiósior est argento.

℞. br. Os justi.

AD NONAM

Capitulum. 2. Reg. 22.

Quis est Deus præter Dóminum : et quis fortis præter Deum nostrum? Deus, qui accinxit me fortitúdine, et complanávit perfectam viam meam.

℞. br. Lex Dei.

IN II. VESPERIS.

Omnia ut in primis.

℞. Justum dedúxit.

Ad Magnificat, Añā. Benedixit * Deum cœli, et locutus ait : Sit nomen Dómini benedictum a sæculo et usque in sæculum : quia sapiéntia et fortitúdo ejus sunt. Et ipse mutat témpora et ætates : transfert regna atque constituit. Tibi, Deus patrum nostrórum, confiteor teque laudo : quia sapiéntiam et fortitúdinem dedísti mihi, allelúia.

Commemor. sequentis tantum.

DIE XXXI. MAIL.

B. Mariæ V. Reginæ Sanctorum Omnium et Matris pulchræ Dilectionis.

Duplex ij. classis.

Si hoc Festum impediatur a Festo duplici j. vel ij. class., vel a Vigil. et ab integra Oct. Pentecost., transferri valet in anteced. diem primam ut supra non impeditam, tanquam in sedem propriam, inde translato quocumque Festo duplici majori, aut alicujus doctoris Ecclesiæ. De alio autem Festo duplici minori vel de Semiduplici occurrente fit Commemoratio in utris-

que Vesperis et Laudibus, cum ix. Lectione historica.

Omniaut in Festis B. Mariæ Virginis per annum, præter sequentia.

IN I. VESPERIS.

Añā et Capitulum de Laudibus.

Hymnus. Ave maris stella.

V. Glória et honóre coronásti eam Dómine, allelúia. R. Et constituísti eam super ópera mánuum tuárum, allelúia.

Ad Magnificat, Añā. Ego mater pulchræ dilectionis, et timóris, et agnitionis, et sanctæ spei : in me omnis grátia viæ et veritátis, in me omnis spes vitæ et virtútis, allelúia.

Oratio ut ad Laudes.

AD MATUTINUM.

Invitat. Glóriam beátæ Virginis Mariæ celebrémus : * Christum ejus Filium adorémus Dóminum, allelúia.

Ps. Veníte.

Hymnus. Quem terra, pontus.

In I. Nocturno.

Añā. Mulierem fortem quis invéniet? Procul et de últimis finibus prætium ejus, allelúia.

V. Glória et honóre coronásti eam Dómine, alle-

lúia. R. Et constituísti eam super ópera mánuum tuárum, allelúia.

De libro Ecclesiástici.

Leccio j. Cap. 24.

GO ex ore Altissimi prodivi primogénita ante omnem creaturam : Ego feci in cœlis ut orirétur lumen indeficiens, et sicut nébula texi omnem terram : Ego in altissimis habitavi, et thronus meus in columna nubis. Gyrum cœli circuívi sola, et profundum abyssi penetrávi : in fluctibus maris ambulávi, et in omni terra steti, et in omni pópulo, et in omni gente primátum hábui, et ómnium excellentium, et humilium corda virtúte calcávi : et in his ómnibus réquiem quæsi, et in hereditáte Dómini morábor. Tunc præcepit, et dixit mihi Créator ómnium, et qui creávit me, requiévít in tabernáculo meo, et dixit mihi : In Jacob inhábita, et in Israël hereditáre, et in eléctis meis mitte radices.

R. Adamávit eam Dóminus super omnes mulieres, * Et pósuit diadéma regni in cápite ejus, allelúia. V. Accépit regnum decóris et diadéma de manu Dómini. — Et.

Leccio ij.

AB initio et ante sæcula creáta sum, et usque ad futúrum sæculum non désinam, et in habitatióne sancta coram ipso ministrávi. Et sic in Sion firmáta sum, et in civitate sanctificáta similiter requiéví, et in Jérusalem potéstas mea. Et radicávi in pópulo honorificáto, et in parte Dei mei heréditas illius, et in plenitúdine sanctorum deténtio mea. Quasi cedrus exaltáta sum in Líbano, et quasicypressus in monte Sion. Quasi palma exaltáta sum in Cades, et quasi plantatio rosæ in Jéricho. Quasi olíva speciosa in campis, et quasi plátanus exaltáta sum juxta aquam in platéis. Sicut cinnamómum et bálsamum aromatizans odórem dedi : quasi myrrha odóris : et quasi storax, et gálbanus, et úngula et gutta, et quasi Líbanus non incisus vaporávi habitatióne meam, et quasi bálsamum non mixtum odor meus.

R. Transíte ad me omnes qui concupiscitis me, et a generatióibus meis implémini : * Spíritus enim meus super mel dulcis, et heréditas mea super

mel et favum, allelúia. **V.** Qui audit me, non confundetur : et qui elúcidant me, vitam ætérnam habébunt. — Spiritus.

Lectio iij.

EGO quasi terebínthus exténdi ramos meos, et rami mei honoris et grátiae. Ego quasi vitis fructificávi suavitatem odóris, et flores mei fructus honoris et honestá-tis. Ego mater pulchræ dilectiónis, et timóris, et agnitiónis, et sanctæ spei. In me grátia omnis viæ et veritátis : in me omnis spes vitæ et virtútis. Transíte ad me omnes qui concupiscitis me, et a generatióibus meis implémini. Spíritus enim meus super mel dulcis, et heréditas mea super mel et favum. Memória mea in generatiónes sæculórum. Qui edunt me, adhuc esúrient, et qui bibunt me, adhuc sítient. Qui audit me, non confundetur : et qui operántur in me, non peccábunt. Qui elúcidant me, vitam ætérnam habébunt.

R. Meum est consílium et æquitas, mea est prudéntia, mea est fortitúdo : * Per me reges regnant, per me principes imperant, et poténtes decernunt justítiam, alle-

lúia. **V.** Ego diligétes me diligo, et qui mane vígilant ad me, invénient me. — Per me. Glória Patri. Per me.

In II. Nocturno.

Añã. Astitit regina a dextris tuis in vestítu deauráto, circumdata varietáte, allelúia.

V. Stola jucunditátis induit eam Dóminus, allelúia. **R.** Et corónam pulchritúdinis pósuit super caput ejus, allelúia.

Sermo sancti Thomæ Episcopi.

Lectio iv.

S. Thom. a Villan. Con. 2. de Nativ. B. M. V.

Virginis glória omnis intus est, et magis cogitari potest quam describi : sufficitque ad ejus plenam históriam quod scriptum est : de qua natus est Jesus, qui vocatur Christus, Quid ámplius quæris? Quid ultra requiris in Virgine? Sufficit tibi, et quod Mater Dei est. Quænam, óbsecro, pulchritúdo, quænam virtus, quæ perfectio, quæ grátia, quæ glória Matri Dei non congruit? Solve cogitatióibus habéñas, diláta intelléctus fimbrias, et describe apud te in ánimó virginem quamdam puríssimam, prudentíssi-

mam, pulchríssimam, devotíssimam, humillimam, mitíssimam, omni grátia plenam, omni sanctitáte polléntem, ómnibus virtútibus ornátam, ómnibus carismátibus decorátam, Deo gratíssimam : quantum potes, tantum auge; quantum vales, tantum adde : major est ista Virgo, excelléntior est hæc Virgo, supérior est Virgo ista. Si ancillas suas et ministras domus suæ potentíssimus Deus ita magnifice decorávit, ita donis et grátiis venustávit; qualem existimas cóndidit Matrem suam, únicam sponsam suam, quam sibi ex ómnibus elégit, et præ ómnibus adamávit?

R. Quæ est ista quæ processit sicut sol, et formósa tamquam Jerúsalem? * Vidérunt eam filiæ Sion, et beátam dixerunt, et reginæ laudavérunt eam, allelúia. **V.** Et sicut dies verni circumdabant eam flores rosárum, et lília convállium. — Vidérunt.

Lectio v.

A Udi prophétam : Astitit Regina a dextris tuis in vestítu deauráto, circumdata varietáte, et filíæ Tyri in munéribus vultum tuum deprecábun-

tur omnes dívites plebis. Adducéntur Regivirgines, sed post eam : próximæ ejus afferéntur tibi in lætítia et exsultatióne. Omnis, inquam, vírginum candídatus chorus hujus laudes cóncinit, omnes vultum ejus deprecántur, et eam, véluti Reginam venerántur et colunt : ómnibus eam Altíssimus præpósuit, non solum virgineis, sed étiam angélicis chorus, quia Mater ejus est, et Matrem Dei decet omnis celsitúdo. O miram puéllam sui Creatóris Matrem ! O stupéndam dignitátem, ut fémina hábeat cum Deo commúnem filium, cui dicat, ut Pater : Filius meus es tu; et sit puélla mater ejus cujus Deus pater est ! Sed Filius ad dexteram Patris sedet : Mater ad dexteram Filii, mutuóque commúnem Filium beátis óculis médium conspiciunt. Videt Pater in Filio persónam, quam ab ætérno genuit : videt Mater in eo natúram humánam, quam in suis viscéribus assumpsit in témpore. Complacet Pater in Filio : gaudet Mater in Filio. Ait Pater Filio : ex útero ante lucíferum genui te : ait Mater eidem Filio : ex útero Virgo genui te. Stupet de